

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovho

Partizánske-mesto

XVI. ročník

číslo 9/2018

Šírime za
dobrovoľný príspevok

Pane, ty si náš život a naše vzkriesenie.

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Umrieť do Jeho
náručia

strana 3

Boli sme pri tom

Ruženec s deťmi v
našej farnosti

strana 4-5

Zamyslenie

Reflexia na knihu
„Mŕtva manželka“

strana 6

Týka sa nás

Kresťanskí seniori vo
Vysokých Tatrách

strana 6-8

Zaujalo nás

Čím sa odvdáčim
Pánovi za všetko, čo
mi dal?

strana 9-10

Týka sa nás

Nezabúdajme na duše
zosnulých

strana 10-11

Ako môžeme dušiam
v očistci pomáhať?

strana 12-13

Farská kronika

od 27.9. do 23.10.2018

Do nášho cirkevného
spoločenstva sa sviatosťou
krstu začlenili:

Adam Pihík

S nádejou na večný život sme
odprevadili:

Ján Pavlík, 77 r.

Ján Lacík, 68 r.

Jana Jamborová, 52 r.

Úplné odpustky pre duše v očistci

V dňoch od 1. do 8. novembra môžu veriaci získať úplné odpustky pre duše verných zomrelých v očistci. Podmienkou na ich získanie je v deň Spomienky na všetkých zosnulých 2. novembra nábožne navštíviť kostol alebo kaplnku a pomodliť sa modlitbu Otčenáš a Verím v Boha, ako aj modlitbu na úmysel Svätého Otca a zároveň splniť i ostatné predpísané úkony. Tieto odpustky možno získať od poludnia predchádzajúceho dňa, až do polnoci určeného dňa.

Druhý spôsob je nábožne navštíviť cintorín raz denne, počas odpustkovej oktávy, od 1. novembra do 8. novembra a aspoň myslou sa pomodliť za zosnulých. Okrem týchto odpustkových úkonov je potrebné splniť tri podmienky, a to prijať sviatosť zmierenia, krátko predtým alebo potom, Eucharistiu, najlepšie v ten istý deň, a pomodliť sa na úmysel Svätého Otca modlitbu Otčenáš, Zdravas, Sláva. Počas týchto dní treba vylúčiť akúkoľvek pripútanosť k hriechu, i všednému. Tieto odpustky sa dajú získať iba pre duše v očistci.

Odpustky sú odpustenie časného trestu pred Bohom za hriechy, ktoré sú už odpustené, čo sa týka viny... Odpustky sú čiastočné alebo úplné podľa toho, či oslobodzujú od časného trestu za hriechy čiastočne alebo úplne. Každý veriaci môže odpustky... získať buď pre seba, alebo aplikovať za zosnulých (KKC 1471).

Liturgický kalendár

- 1.11. - Všetkých svätých
- 2.11. - Spomienka na Všetkých verných zosnulých
- 4.11. - 31. nedeľa v cezročnom období
- 11.11. - 32. nedeľa v cezročnom období
- 18.11. - 33. nedeľa v cezročnom období
- 25.11. - Nedeľa Krista Kráľa

Umrieť do Jeho náručia

V ignaciánskej spiritualite a vo Svätom písme som našiel odpoveď na otázku, čo je podstatou veľkonočného tajomstva. Je to Ježišov kríž, alebo je to jeho vzkriesenie? Úžasná a pritom oslobodzujúca je pritom skúsenosť viery, že podstata kríža a podstata vzkriesenia je jedno a to isté. Pre Ježiša zomrieť znamenalo úplne patriť Bohu, pustiť sa bezpodmienečne do Božieho náručia.

My sa tiež rovnako po celý život snažíme odovzdať Pánu Bohu, ale pokiaľ žijeme, nikdy sa nám to úplne nepodarí; vždy si niečo podržíme pri sebe. Naša šanca je v umieraní - tam máme šancu sa pustiť úplne a bezo zvyšku, nezostane nám vôbec nič.

Keď človek umrie, čo mu zostane? Môžeš si myslieť, že je už koniec, že už jednoducho nie si. Môžeš to prijať v zúfalstve a beznádeji a povedať si, že nič nemá zmysel, že všetko končí. Alebo sa môžeš dobrovoľne odovzdať, pustiť sa do Božieho náručia a raz v živote absolútne dôverovať, cvičiť na lane bez

záchranu, bez siete pod sebou.

Podstata kríža je úplne patriť Bohu, odovzdať sa mu bezo zvyšku. A čo iného je podstata večného života, ak nie úplne patriť Bohu? Patriť úplne Bohu je pre Božie stvorenie tá najväčšia blaženosť, to najkrajšie, čo môže byť; to je večný život. Tam, kde nás viera vedie k vrcholu, sa ukazuje, že život a smrť je jedno a to isté.

Takže položíme si otázku: Je smrť krížovatkou života? Povedal by som, že je jeho vyvrcholením. Nesmieme sa pozerať na smrť ako na prevádzkovú nehodu. Niečo, čo by malo fungovať a zrazu zlyhalo, už sa to pokazilo. Je to práve naopak niečo, k čomu rastieme, k čomu máme dozrievať. Kráčať a rásť k smrti znamená dozrieť tak, aby sme boli naozaj schopní sa mu zveriť bez záchranej siete do Jeho náručia. Takže cieľom nášho života je smrť, ktorá je večný život.

vdp. Martin Mihál
kaplán

Ruženec s deťmi v našej farnosti

„Ruženec ma sprevádzal vo chvíľach radosti aj vo chvíľach skúšok. Jemu som zveril množstvo starostí, v ňom som vždy našiel posilu.“ (Ján Pavol II.)

V mesiaci október sa zvlášť upriamuje pozornosť na túto mariánsku modlitbu. V silu modlitby svätého ruženca určite veria aj muži, aj ženy a deti z našej farnosti, ktorí sa prišli modliť do kostola za rôzne úmysly. Modlitba spravodlivého môže zmeniť veľa, o čo viac úprimná modlitba dieťaťa! K modlitbe ruženca pozývala Panna Mária aj deti z Fatimy v časoch prvej svetovej vojny. Učila ich, že modlitba a obeta sú tými najúčinnjšími prostriedkami, ako dosiahnuť pokoj a mier. Práve deti sa dňa 18. októbra 2018 o 9:00 hodine zjednotili spolu so 70 krajinami a zapojili sa do celosvetovej akcie s názvom Milión detí sa modlí ruženec - za jednotu a pokoj. Cieľom iniciatívy je povzbudiť deti k tomu, aby svojimi vlastnými dostupnými prostriedkami - predovšetkým modlitbou - bojovali za pokoj ľudského srdca a mier vo svojich mestách a krajinách.

V rovnakom duchu modlitby pokračovali v sobotu 20.10.2018 pred večernou svätou omšou aj deti zo spevokolu Pramienok, ktoré modlitbu upevnili aj mariánskymi piesňami.

Príbeh malej Nousseiry - Písal sa rok 1886 a Nousseira mala práve vtedy 12 rokov. Jedného dňa pomáhala pri čistení kamennej dlažby v prístavbe domu rehoľných sestier. Vtedy tam ešte nemali tečúcu vodu, ako máme my, preto musela chodiť k studni a vodu naberat' vedrom visiacim na lane. Keď už dievčatko nemalo dosť síl, vedro plné vody ju stiahlo do hlbokkej studne. Sestra Katarína, ktorá to videla, hlasno volala o pomoc. Tá však prišla až o desať minút, keď už bola Nousseira v bezvedomí a nedokázala sa chytiť záchranného lana. Keď všetko vyzeralo tak, že malej Nousseire nedokáže nikto pomôcť, ďalšia sestra, sestra Mária Alfonzína, zvolala do kostola deti. Pred Oltárnou Sviatosťou sa s nimi začala modliť ruženec. Spoločne a z celého srdca prosili Pána Ježiša o záchranu svojej kamarátky. Potom sestra Mária Alfonzína utekala späť k studni, predrala sa cez húp ľudí a so slovami „Kráľovná ruženca, zachráň toto dieťa a pomôž nám v našej veľkej núdzi!“ hodila do studne svoj ruženec. Prítomní ju vysmiali a kričali: „Dievča sa utopilo, veď takmer hodinu leží na dne studne.“ No sestra Mária Alfonzína sa nedala odradiť a vrátila sa k modlitbe. Pri studni zostala sestra Katarína, ktorá tiež verila, že Panna Mária môže u Boha vyprosiť všetko. Preto spustila vedro ešte raz až na dno. Zrazu sa lano pohlo. Keď sestra s ľuďmi naokolo začali vedro vyťahovať, Nousseira stála vo vedre s ružencom okolo krku - živá a zdravá! Nousseira sa odvtedy denne modlila ruženec so sestrou Katarínou a so sestrou Máriou Alfonzínou, ktorá bola neskôr pre svoju veľkú vieru v moc modlitby ruženca vyhlásená za svätú.

Chceme aj ostatných povzbudiť do modlitby svätého ruženca slovami piesne:

*Skúsme sa častejšie pomodliť,
skúsme nežné teplo pocítiť,
ktoré zavierie v našich srdiečkach
a z duší nám odoženie strach.
Zoberme si, ľudia, vedomie,
pozrite, čo robí svedomie.
Už nikdy nechceme zlosť a nenávisť
pokúsme sa len s Máriou žiť.*

Milan T.

Modlitba, ktorá objíma celý svet

Ako ľubozvučne znejú tieto slová, do ktorých je skryté tajomstvo. Prečo? Každý z nás chce a túži žiť tento pozemský život v

zhode, v pokoji, v sebaúcte, vo vnímaní dobra. Náš Pán to takto chcel pre nás, pre ľudí - jeho stvorenie. Aká je naša odpoveď na túto úžasnú lásku? Nepokoje, sváry, vojny, ktoré sa vždy zapália tam, kde si myslíme, že už bude pokoj. Nestojíme bokom od tohoto diania. Vnímame ho ako súčasť našej kresťanskej obety za tých, ktorí to potrebujú. Aj naša farnosť Božského Srdca Ježišovho v Partizánskom prijala výzvu pápežskej nadácie ACN (Pomoc trpiacej Cirkvi), u nás známa aj ako KIRCHE IN NOT, kedy sa modlilo milión detí na celom svete za jednotu a pokoj.

K modlitbe posvätného ruženca „Milión detí sa modlí ruženec“ sa zapojili stavy v našej farnosti od 16.10. - 20.10.2018 a to:

ženy - matky, deti, zvlášť v deň 18.10.2018 v spojení so svätou omšou, muži - otcovia. Pečať tomuto týždňu modlitby za jednotu a pokoj dal detský spevácky zbor Pramienok pod vedením p. učiteľa Mgr. Milana Tureka. Ich spev a modlitba posvätného ruženca naplnili srdcia veriacich pokojom. Krásny spev tohto detského zboru zaznieva každú nedeľu na detskej sv. omši o 9,00 hod.

Modlitba a spev detí ničí brány pekla. Tu zlo kapituluje!

Nech je nám vždy milá modlitba posvätného ruženca, ktorou môžeme cez Matku Božiu vyprosiť pre tento svet veľa milostí a dobra.

Terézia Zábojníková
horliteľka RB Partizánske - mesto

BOLI SME PRI TOM

Reflexia na knihu „Mŕtva manželka“ „Tragédia daru?“

Nedá mi, aby som nezareagoval na knihu „Tragédia celibátu“. Už názov knihy má bulvárny ráz a je dramatizáciou, hyperbolou - zveličením a spájaním nespojiteľného! Z hľadiska logiky je to kontradikcia. Veď akú atraktivitu by mala kniha s reálnym názvom „Tragédia daru“?

Aká môže byť v živote človeka - kresťana tragédia? Tragédiou pre človeka je jedine život bez Boha. Lebo bez Boha neexistuje odpustenie pre hriech človeka a bez Boha život človeka po smrti nepokračuje do večnosti. To je jediná tragédia človeka, ak odmietnutie Boha je jeho slobodná voľba.

Hoci som laik, celibát vnímam ako dar pre tých, ktorí si ho zaslúžia, ktorí sú ho

hodní! Dar je darom a darom zostáva vždy, lebo je prejavom lásky, úcty, pomoci. Kto dar slobodne prijal, nemá nikdy právo dar a jeho darcu zneuctiť - znehodnotiť! A to aj vtedy, ak sa neskôr rozhodne dar vrátiť.

O to viac táto zásada bežného spoločenského bontónu platí pre celibát = pre dar Cirkvi a jeho Darcu.

Nič na tomto svete sa nedeje náhodne, len tak... Všetko má svoj hlboký význam, ako aj prezentácia uvedenej knihy nepotrebuje pre súdneho človeka ďalší komentár. Tým, ktorí milujú Boha slúži všetko na dobre. Lebo len Kristus je ten, kto premohol svet!

Michal

Kresťanskí seniori vo Vysokých Tatrách

V živote kresťanských seniorov z klubu Partizánske - mesto sa stáva dobrým zvykom, že v priebehu roka sa vyberú do Vysokých Tatier na duchovné a telesné pookratie. Nebolo tomu inak ani v tomto roku. K tomuto pobytu majú vyhladené priam ideálne miesto na oddych a to v Charitnom domove v Dolnom Smokovci. Tento rok sa tam boli zrekreovať v termíne 1.10. - 5.10.2018. Aj keď počasie nebolo ideálne, predsa len zažili nezabudnuteľné chvíle pri pohľade na krásne zasnežené končiare Tatier, keď sa prechádzali tatranskou prírodou. V rámci svojho pobytu navštívili Štrbské, Popradské, Batizovské, Skalnaté pleso či Ostrvu. Boli v Tatranskej Lomnici, na Hrebienku, vo Vyšných Hágoch a samozrejme v

Smokovcoch. Navštívili tiež Reinerovu a Zamkovského chatu. Tak ako z prírody, mali krásne duchovné zážitky aj zo sv. omši v kaplnke Charitného domova, ktoré celebroidal vdp. Uličný. Kresťanskí seniori aj teraz ukázali, že aj v dôchodkovom veku sa vo Vysokých Tatrách dá urobiť pre svoje telo aj svoju dušu veľmi veľa. Je treba oceniť, že pri pohybe tatranskou krásnou prírodou sa nikomu nič nestalo a vďaka Pánu Bohu aj Matke Božej sa v piatok všetci zdraví a plní krásnych zážitkov vrátili do svojich domovov k svojim rodinám. Treba poďakovať mestu Partizánske za finančnú výpomoc k realizácii tohto rekreačného pobytu. Účastníci pobytu veľmi ocenili milý a srdečný prístup milých sestričiek Svätého križa, ktoré Charitný dom spravujú. Nezabudnuteľné zážitky sme tiež mali, keď nás vo štvrtok večer pozvali sestričky do kaplnky na modlitby k sv. Františkovi, ich patrónovi. Následne sme si v spoločenských priestoroch zaspievali, Vladko Patráš nám zahral na gitare a bolo nám celkom fajn.

V septembri sme spolu s ružencovým bratstvom s pomocou horliteľky pani Zábajnikovej pripravili pútnický zájazd k Matke Sedembolestnej do národnej baziliky v Šaštíne v rámci púte ružencových bratstiev. Chcem pekne poďakovať pani Zábajnikovej za veľmi dobrú spoluprácu pri príprave a realizácii púte do B. Štiavnice a Nevoľného, ako aj do Šaštína, kde sme boli v sobotu 6.10. Účastníci púte do Šaštína boli veľmi spokojní a plní duchovných zážitkov najmä z homílie

otca biskupa Stolárika, ktorý bol hlavným celebrantom sv. omše.

Vo štvrtok 11.10. sa piati z nášho klubu zúčastnili konferencie „Slovensko bez bariér“ v Trenčianskych Tepliciach. Konferenciu usporiadalo združenie BAGAR, ktorého predsedom je pán Miloš Nemeček, mediálny poradca združenia kresťanských seniorov a vydavateľ časopisu Generácie, opisujúci život a aktivity klubov ZKS z celého Slovenska. Náplňou konferencie boli prednášky a diskusie o problémoch a nových bariérach, s ktorými sa stretávajú ľudia v dôchodkovom veku a čo by bolo treba urobiť jednak zo strany

seniorov, aj zo strany úradov a rôznych inštitúcií. Konferencia bola zakončená pekným kultúrnym programom a malým občerstvením.

V nedeľu 14.10. výbor klubu kresťanských seniorov vo Veľkých Bieliciach usporiadal pre svojich členov posedenie v rámci mesiaca úcty k starším v priestoroch kultúrneho strediska, na ktoré boli pozvaní aj zástupcovia nášho klubu. Bolo to milé a srdečné posedenie. Aj takýmto spôsobom ďakujem predsedovi klubu pánu Beňuškovi a pani hospodárke p. Ščúryovej za pozvanie a vytvorenie

srdečného prostredia.

Vo štvrtok 18.10. nám v rámci nášho pravidelného stretnutia v klube spoločenských organizácií urobila prednášku s názvom „Krajší deň“ pani

Mgr. Ingrid Paliatková o dobrovoľníctve v tunajšej nemocnici. Pani Paliatková je koordinátorom dobrovoľníckeho centra v Nemocnici na okraji mesta v Partizánskom. Prednáška sa týkala získania dobrovoľníkov, ktorí by boli ochotní navštevovať pacientov v jednotlivých oddeleniach nemocnice. Je možnosť navštevovať jednak dospelých, ale aj deti. Ide o rozhovory, modlitby, predčítavanie zo zaujímavej knihy alebo sa s deťmi trochu pohrať. Je to pekná, záslužná služba v zmysle charity, nie však ľahká. Ak by mal niekto k takejto forme služby blízko, môže sa prihlásiť u predsedu klubu kresťanských seniorov v klubovni spoločenských organizácií, kde sa stretávame každý štvrtok o 10,00 hod. alebo na t. č. 0918/147999.

Z pripravovaných akcií spomeniem aspoň tri: na štvrtok 25.10. v rámci nášho stretnutia pripravujeme pre našich skôr narodených členov – ale nielen pre nich – posedenie v rámci

mesiaca úcty k starším spojené s malým občerstvením a kultúrnym programom. Ďalej pripravujeme výstavu betlehemov a ostatných prvkov, ktoré sa dotýkajú adventného, ale hlavne vianočného obdobia: ako výšivky, obrazy, obrusy, háčkovanie a p. Výstava sa uskutoční od pondelka 3.12. do piatka 7.12. v priestoroch spoločenskej sály Strednej odbornej školy J. A. Baťu na Nám. SNP - bývalé učilište. Pripravte si už teraz spomenuté veci. Bližšie informácie podáme aj na hore uvedenom čísle, alebo počas našich stretnutí každý štvrtok v klubovni o 10,00 hod. Na konci roka pripravujeme v reštaurácii ULITA na Luhoch stretnutie pre svojich členov, ich rodinných príslušníkov či priateľov. Posedenie sa uskutoční v sobotu 29.12. so začiatkom o 16,00 hod. Do tanca a na počúvanie nám bude hrať a spievať náš dobrý priateľ Milan Turek. Prípadní záujemcovia o posedenie sa môžu

prihlásiť už spomenutým spôsobom alebo osobne u pisateľa týchto riadkov. Prajem požehnaný a spokojný prežitý čas všetkým rodinám našej farnosti.

Stanislav Husár
predseda Klubu kresťanských seniorov
Partizánske - mesto

Čím sa odvd'ačím Pánovi za všetko, čo mi dal? /Ž 113,12/

Tieto slová pokory a vďaky čítame na pamätnom obrázku z ďakovnej sv. omše vzácneho kňaza, saleziána dona Vojtecha Surového.

22. septembra, v slnečnom sobotnom dopoludní, odbitím 11,00 hod. vstupoval do kostola sv. Tomáša apoštola slávnostný sprievod pozvaných kňazov, spolubratov saleziánov, miništrantov a hlavný oslávenec a zároveň hlavný celebrant, don Vojtech Surový.

Don Vojtech sv. omšou ďakoval Pánu Bohu a Panne Márii za dar života 80 rokov a za 45 rokov kňazstva. Táto sv. omša bola vznešená aj atmosférou zjednotených srdc všetkých prítomných a hlbokou vďačnosťou Najvyššiemu za dar tohto pokorného kňaza. Po sv. omši nás veľmi potešil, ba aj rozosmiel svojím múdрым slovom.

Vďační sme organizátorom za Sv. Duchom naplnenú prípravu sv. omše; za fotopanely, na ktorých sme s úžasom obdivovali budúceho obľúbeného kňaza a

hľbavého spovedníka, od detských liet, cez roky vojenčiny, štúdiá na VŠ poľnohospodárskej v Nitre s diplomom Ing. - ekonóm a štúdiá teológie. Z bohoslovca Vojtecha sa 10. júna 1973 stal saleziánsky kňaz.

Po svojej vysviacke don Vojtech pôsobil ako kaplán v Trnave. Prvou farnosťou bol Čajkov, kde prežil dlhšiu, plodnú časť svojho povolania. Že tam bol milovaný, potvrdili Čajkovčania svojou účasťou na sv. omši.

Do nášho mesta don Vojtech prišiel slúžiť v r. 2003, práve do kostola na Šípku. Určite však patrí aj ovečkám blízkeho kostola Božského Srdca Ježišovho. Vďační sme Pánu Bohu za milosť slúžených sv. omší donom Vojtechom v meste, za milosť výpomoci pri „veľkých“ sv. spovediach. Hoci nie je videný, vieme, že ako spovedník vysluhuje milosť odpustenia v sakristii chrámu.

Všetci sa modlíme za toho, ktorý vždy vyžaruje pokornú múdrosť, pokoj, radosť,

vernosc svojmu povolaniu skrze Máriu. Je tým, kto zriadil Fatimské soboty, štvrtkové 2-hodinové adorácie a iné záslužné aktivity.

A čo je túžbou jeho srdca? Jeho prianím je, aby sme boli všetci zachránení pre nebo skrze Máriu a svätých, aj cez utrpenia. Veľmi zdôrazňuje: „Obetujte všetko za obrátenie hriešnikov a záchranu duší!“ Počúvame tohto kazateľa!

Čo popriať drahému donovi Vojtechovi? Aby nám ho tu Pán zachoval dlhé roky v zdraví, v Božom požehnaní. Aby sme sa všetci pod jeho múdrou formáciou s ním sa raz stretli v nebeskom kráľovstve!

Náš drahý don Vojtech...

Na prechádzky chodí s ružencom, deti obdarúva cukríkom, úrodou zo záhradky poteší nielen spolubratov, ale aj niektorých farníkov.

Utieka sa k Panne Márii a na jeho prosbu - majme sa radi a polepšime sa - odpovedáme: sľubujeme!

Vďaka za všetko, vzácny don Vojtech! Pán Boh zaplať!

spracovala Vierka M.
podľa p. Vierky Samelovej

Nezabúdajme na duše zosnulých

Ak chceš, aby sa Boh nad tebou zľutoval, maj ty zľutovanie so svojím bližným v očisti (sv. Augustín). K večnej blaženosti sme o to bližšie, o čo viac súcitu a lásky máme k dušiam v očisti (sv. Hieronym). To sú výroky dvoch veľkých mužov Cirkvi. Aký je náš vzťah k dušiam, ktoré ešte nedosiahli večnú blaženosť? Pomáhame trpiacim dušiam? Prvé novembrové dni sú obdobím, kedy môžeme svoj postoj zmeniť či zdokonaľiť a pripojiť sa k celej putujúcej Cirkvi, ktorá nás vyzýva pomáhať tým, ktorí si sami pomôcť nemôžu.

Cirkev o očisti

Nedávno sme v redakcii dostali otázku: „Pán kaplán Slezák v rozlúčkovom rozhovore povedal, že keď oľutujeme svoje hriechy a očistíme sa vo svätej spovedi, Boh si na ne už nespomenie. Prečo potom očistec? A prečo sa treba modliť za zomrelých?“ Hľadáme teda odpoveď v učení Cirkvi: **Tí, čo zomierajú v Božej milosti**

*a v priateľstve s Bohom, ale nie sú dokonale očistení, hoci sú si istí svojou večnou spásou, podstupujú po svojej smrti očisťovanie, aby dosiahli svätosť potrebnú na to, aby vošli do nebeskej radosti. Toto konečné očisťovanie vyvolených, ktoré je úplne odlišné od trestu zatratených, nazýva Cirkev očistcom. Učenie viery o očisti sformulovala Cirkev na Florentskom a Tridentskom koncile. Tradícia Cirkvi odvolávajúc sa na niektoré texty Svätého písma hovorí o očistnom ohni. Toto učenie sa opiera o prax modliť sa za zosnulých, o ktorej hovorí už Sväté písmo: Preto (Júda Machabejský) nariadil... zmiernu obeť za mŕtvych, aby boli zbavení hriechu (Mach 12, 46). Cirkev si už od prvotných čias uctievala pamiatku zosnulých a obetovala za nich prosby, najmä Eucharistickú obeť, aby boli očistení... alebo: A tak Cirkev už od prvých čias odporúčala modliť sa za zosnulých, lebo **niektoré viny môžu byť***

odpustené v tomto veku, kým iné v budúcom (sv. Gregor Veľký), a tiež: Treba veriť, že pred (posledným) súdom je na niektoré ľahké viny očistný oheň, pretože... ak sa niekto rúhal proti Duchu Svätému, neodpustí sa mu ani v tomto veku, ani v budúcom (Mt 12, 31). Z tohto výroku sa dá pochopiť, že niektoré viny môžu byť odpustené v tomto veku, kým niektoré v budúcom. (porov. KKC 1030 - 1031)

Zaujímavý pohľad na to, čím prechádza duša po oddelení sa od tela, ponúka Reinhold Ortner v článku, ktorý pod názvom *Reinhold Ortner v článku, ktorý pod názvom Zabúdaná eschatológia - očistec* prevzalo *Světlo* a uverejnilo v 44. čísle z r. 2005. Z článku vyberáme:

Umieranie: Duša opustí telo

Na zemi sme len hosťami a bez odpočinku putujeme cez rozličné prekážky k večnému domovu. V okamihu smrti sa duša uvoľňuje od tela. Keď z neho vyjde všetka životná sila, hovoríme o okamihu smrti. Jednota tela a duše sa ruší, telesné sa rozpadá a ostáva len mŕtva hmota. *Ja* človeka, jeho duša, je však nesmrteľná. Jeho duchovná podstata sa nezávisle od priestoru a času vymyká z obmedzenosti telesnej podstaty. Len to, čo môže prekročiť prah priestoru a času, začne vnímať iný svet.

Vstup do večnosti

Ako kresťania vieme, že pozemský život človeka po uplynutí časového úseku neprechádza automaticky do raja, ale že k lesku večného života sa treba prepracovať v „pote tváre“. To, čo tu človek zaseje, bude aj žať: to, čo pomocou Božej milosti urobil za svojho života, ako sa usiloval o príchod Božieho kráľovstva. Boh vidí do srdca každého človeka. Sv. Augustín tento život označil ako *cursus ad mortem* - beh k smrti,

ale v zmysle ľudskej transcencie je to štart do večnosti. Telesná smrť je bránou do večného života. Kristus o nej povedal: **Ja som vzkriesenie a život. Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keby zomrel.** A zdôrazňuje, že je dôležité, aby bola duša na rozhodujúci okamih pripravená. Lotrovi na kríži sľubuje: **Ešte dnes budeš so mnou v raji** (Lk 23, 43). Otcovi odporúča svoju dušu: **Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha** (Lk 23, 46). Veľa svätcov v hodine smrti odovzdalo Bohu v pokore a dôvere svoju dušu. Svätý Štefan pri kameňovaní zvolal: **Pane Ježišu, prijmi môjho ducha** (Sk 7, 59).

TÝKA SA NÁS

Čo ťa čaká na druhom svete? Sväté písmo na mnohých miestach hovorí, že po smrti na dušu zomrelého, na jeho *Ja* čaká stretnutie s Kristom: Vystúpiš pred Božiu tvár a stretneš sa s dokonalou láskou. Boh je nanajvýš milosrdný, ale vždy aj spravodlivý. V tom okamihu spoznáš pravdu: Boh existuje! Uvidíš ho z tváre do tváre a v zrkadle jeho svätosti spoznáš stav svojej duše. V tvojom vedomí sa skoncentruje súd na tvojím životom. Pochopíš, či tvoje životné rozhodnutia boli pre Boha, alebo proti nemu. Niet najmenších pochybností, že toto rozhodnutie závisí celkom od teba, a spoznáš, aké to má pre teba dôsledky.

zdroj: www.blumental.sk

Ako môžeme dušiam v očistci pomáhať?

Hlavne svätou omšou, ktorú nemôže nič nahradiť. 2. november je sviatkom všetkých verných zosnulých. Vtedy je kňazom dovolené slúžiť tri sv. omše za zomrelých. (Už Tertulián v 2. storočí spomínal aj výročné spomienkové bohoslužby.) Zmiernym utrpením. Každé utrpenie, či telesné alebo duševné, ktoré obetujeme za duše v očistci, im prináša veľkú úľavu.

Ruženec je po svätej omši najúčinnším prostriedkom, ako môžeme dušiam v očistci pomáhať (úmysel - aj za obrátenie hriešnikov). Modlitbou ruženca (aj k Božiemu milosrdenstvu) sa denne vyslobodzuje mnoho duší, ktoré by inak museli ešte dlho trpieť. Obracajme sa v modlitbách tiež k svätcom a k anjelom. Okrem sv. archanjela Michala je ochrancom duší v očistci sv. Odilo - chudobný opát. (Vynikal dobrotou, miloval trpiacu Cirkev, pričínal sa o vznik sviatku Dušičiek.) Tiež krížová cesta prináša veľkú úľavu. Duše v očistci hovoria, že odpustky (úplné, čiastočné - známe podmienky) majú pre ne veľký význam. Prostredníctvom odpustkov je im privlastnené zadostučinenie, ktoré nebeskému Otcovi ponúkol Ježiš Kristus. Ten, kto počas svojho života často získaval odpustky pre duše v očistci, dostane v hodine svojej smrti milosti, prameniace z odpustkov, ale dokonalejším spôsobom. Je hrozná vec nevyužívať (zanedbávať) tieto poklady Cirkvi pre duše v očistci. Almužny a dary na dobré účely, hlavne na misie. (Je

možné, že túto peknú povinnosť zanedbávali. Mnohé duše majú čo vyrovnávať buď kvôli nezaplateným dlhom, alebo kvôli nespravodlivému testamentu, či inej nespravodlivosti.) Tiež zapaľovanie sviec dušiam v očistci pomáha. Najprv preto, že je to úkon pozornosti a lásky, potom preto, že sviece sú posvätené a svietia do tmy duši v očistci. (Prosíme, aby bol Ježiš pre nich svetlom, aby bol pre nich odmenou za to, čo dobré urobili - za ich pekné myšlienky, slová, záslužné skutky.) Kropenie svätenou vodou mierni bolesti.

Duše v očistci si prajú očistec, pretože majú jasnú predstavu o Bohu, ktorý sa im ukázal v žiarivej kráse a čistote. Nechcú pred ním predstúpiť ani s najmenšou škvrnou (s ľahkými hriechmi, s dočasnými trestami za smrteľné hriechy), túžia po dokonalosti. Je to osobný súd. Tieto tresty ako dôsledky vyplývajú z podstaty hriechov. „Pretože Boh je svätý, nemôže byť nesvätá duša v nebi blažená.“ (J. H. Newman) Potom však budú pociťovať šťastie. Nebudú ich trápiť výčitky. V očistci musia tiež pochopiť ohavnosť hriechov, ktorých sa dopustili voči nebeskému Otcovi, voči svojmu Spasiteľovi. (Je možné, že je to iba okamih, ktorý však vyjadrujeme v dňoch a rokoch, a tak kvalitu nahradzujeme kvantitou.) Túto premenu k dobrému bolo možné uskutočniť už počas pozemského života, ale teraz už nie je nebezpečenstvo, že danú možnosť

nevyužijú. Iba málo ľudí upúšťa tento svet v stave čistoty a milosti, ktorý zaručuje ich okamžitý vstup do neba. Keď duše zomrelých prejdú hneď do stavu večne nezmeniteľného, potom sú zbytočné naše modlitby (tiež iné skutky, relikvie). Očistec bude trvať až do posledného súdu. Potom už bude iba raj a zatratenie (peklo). Sami si pomáhať nemôžu, ale nám môžu pomáhať, keď ich o pomoc prosíme. Ak pomôžeme my im, oni pomôžu nám. Oni sa starajú o nás a o Božie kráľovstvo. My nemáme nariekať nad dnešnými časmi, nad tým, čo sa stalo, čo nás postihlo. *„Vo svojich modlitbách myslíte na nás, ktorí sme vás predišli“* (posledné slová

umierajúcich). Ak sa modlíš za svojho brata na zemi, môžeš tak urobiť aj vtedy, keď prekročil prah večnosti. Veď smrť necháva dušu neporušenou. A duša ďalej žije, spomína a miluje. Duša je oživujúci princíp. Ona sa pričíní o nový začiatok, o nové, oslávené telo (bytie). Boh nie je koniec, on je začiatok. S ním je život plnší, intenzívnejší. V jeho rukách je zomrelému lepšie ako „v našich rukách“, hoci si niekedy nahovárame, že pri nás mu bolo dobre. A tak aj ty svoju lásku nedokazuj neplodnými slzami, ale účinným prostriedkom modlitby.

Duším v očistci je Panna Mária matkou milosrdenstva. Keď tam zaznie jej meno, je to pre duše veľká radosť. Veď ona, ktorá bola vzatá do neba, vyprosuje vyslobodenie pre duše v

očistci. Ona vie, kto to najviac potrebuje. Odpúšťajme aj za hrob. Nehovorme zbytočne zle o zomrelých. Ježiš nás žiada, aby sme si z nepriateľa vytvorili priateľa. Sebe tým môžeme ušetriť veľkú časť očistca.

Buďme pokorní, pretože pokorný človek do pekla nepríde. Je potrebné viesť k tomu aj deti. (M. Kuffa a iní)

Nepripútavajme sa k pozemským veciam (nie iba starostlivosť o telo), pretože z pominuteľných vecí si so sebou nič nevezmeme. Vziať si so sebou môžeme iba dobré skutky. Ide o skutky telesného a duchovného milosrdenstva. Tieto skutky lásky budú najviac odmenené. Večný život predsa bude trvať večne.

prevzaté a krátené spracované najmä podľa Márie Simma:

Duše v očistci.

zdroj: faraslatina.sk

Život Dominikánskej rodiny v Partizánskom v roku 2018

Bratstvo laikov sv. Dominika v Hlohovci má vo svojich radoch toho času aj tri sestry z Partizánskeho. Najstaršia je sestra Katarína – pani Margita Sedláčková. Rehoľnou patrónkou je jej sv. Katarína Sienská. Jej pôsobenie v bratstve spomína v knihe svojich spomienok aj najstarší kňaz dominikán, páter Akvinas. Spolu so svojím mužom vstúpila do radov Bratstva sv. Dominika ešte za hlbokéj totality. Pri stretnutiach sa starala aj o budúcich bohoslovcov a kňazov - pátrov dominikánskeho rádu. Ešte aj teraz na ňu mnohí nezabudli a s oduševnením o nej rozprávajú pri našich stretnutiach. Jeden z nich teraz pôsobí aj v Ríme. Sestra Katarína toho roku zavŕšila 85 rokov života. Výročie sme oslávili pri stretnutí v Hlohovci s pohostením a krásnou tortou. Slávnostnou sv. omšou v kláštore v Hlohovci sme sa poďakovali za jej roky života aj v Bratstve sv. Dominika.

Ďalšie sestry pribudli toho roku. Dňa 8.8.2018 prijala obliečku sestra Imelda – pani Aurélia Barančeková. Rehoľnou patrónkou je bl. Imelda Lambertiniová. Tento deň bol pre Bratstvo veľkou slávnosťou. Po sv.omši v kláštore v Hlohovci začal slávnostný obrad obliečky prijatia do rehole. Ústava dominikánskeho laikátu definuje laikov v Cirkvi nasledovne:

Ku Kristovým učeníkom žijúcim vo svete patria muži a ženy, ktorí skrze krst a birmovanie majú účasť na prorockom, kňazskom a kráľovskom poslaní nášho Pána Ježiša Krista. Sú povolání, aby udržiavali živú Kristovu prítomnosť uprostred všetkých národov a „aby všetci ľudia na zemi poznali a prijali posolstvo Božej spásy“. Vnuknutím Ducha Svätého sú niektorí vedení k naplneniu charizmy podľa sv. Dominika, a preto sú zvláštnym sľubom včlenení do rehole. Sú zhromaždení vo svojich spoločenstvách a s ostatnými členmi rehole vytvárajú jednu rodinu. Ich duchovný život a služba Bohu má v Cirkvi zvláštny charakter.

Deň 20.9.2018 bol slávnostným pre sestru Ruženu – pani Margitu Galovičovú. Rehoľnou

patrónkou je sv. Ružena. V tento deň sme mali stretnutie a páter Patrik Vnučko nás všetkých prekvapil. Pani Margita bola v auguste chorá a nemohla sa zúčastniť obradu obliečky so svojimi dvomi sestrami. Páter navrhol, že ju prijme do rehole formou obliečky v tento deň. Všetkých nás to veľmi potešilo. Mnohým vyhrkli z očí aj slzy radosti.

Život v Bratstve znamená aj účasť na duchovných cvičeniach, ktoré boli toho roku v Nitre s pátrom Patrikom Vnučkom. Mnohí ho poznajú z článkov z časopisu Sv. ruženec, ktoré vydáva Dominikánske mariánske centrum Košice. Naše sestry Bratstva dominikánov z Hlohovca spolu so sestrami z Partizánskeho sa ich v dňoch 21.-24. júna 2018 zúčastnili. Témou bolo *Tajomstvo Eucharistie v Písme a umení*. Nezabudnuteľná bola aj celonočná adorácia pred vystavenou Svätosťou Oltárnou.

Dňa 13.októbra sme sa zúčastnili veľkej slávnosti Ružencovej Panny Márie s rehoľnými bratmi dominikánmi vo Zvolene. O piatej popoludní sa slávnosť začala modlitbou Radostného posv. ruženca s krásnymi rozjímaniami, ktoré mali pripravené domáce členky ružencového bratstva. O šiestej hodine bola slávnostná sv. omša. V kázni páter rozoberal modlitbu ruženca z rôznych uhlov pohľadu. Predovšetkým je to dôraz na človečenstvo a milosrdenstvo nášho pána Ježiša Krista. Zdôraznil, že ako veriaci nemáme žiť v nejakej svojej uzavretej bubline modlitieb a zúčastňovaní sa bohoslužieb, ale predovšetkým máme byť ľudskí a ústretoví k druhým, ich potrebám, starostiam a smútkom. Máme mať otvorené oči pre okolitý svet.

K životu dominikánskej rodiny patria aj mesačné stretnutia, na ktorých sa okrem iného tento rok preberá a rozjíma nad témami z novej knihy Mannesa Marušáka *Obujsi sandále*.

Aurélia Barančeková

Sviečka za nenarodené deti

Už 17. ročník tejto celoslovenskej kampane organizuje Fórum života s podporou a požehnaním otcov biskupov s cieľom pripomenúť si osud nenarodených detí, ktoré zomreli pri spontánnom alebo umelom potrate a stimulovať verejnú mienku v prospech ochrany života od počatia. Duchovnú stránku kampane predstavuje spomienka na zomrelé nenarodené deti najmä v čase okolo 2. novembra, v deň Spomienky na všetkých verných zosnulých, modlitba za ich rodiny i za zmenu zmýšľania všetkých, ktorí ľudský život nepovažujú za hodný ochrany od počatia.

Praktická stránka projektu predstavuje predaj symbolických sklenených a plastových sviečok s logom kampane Sviečka za nenarodené deti vo farnostiach, spoločenstvách a školách najmä počas mesiaca október v rámci verejnej zbierky schválenej Ministerstvom vnútra SR. Výťažok z tejto zbierky bude použitý na projekty konkrétnej pomoci tehotným ženám a matkám s

deťmi v núdzi, vzdelávanie a pro-life profesionalizáciu v sociálnej, legislatívnej, psychologickej a ďalších oblastiach, aby sme ľudský život, jeho dôstojnosť a práva dokázali chrániť nielen s odhodlaním a oduševnením, ale aj faktami a argumentmi, a aby sme tak prispeli k premene atmosféry v našej občianskej spoločnosti od ľahostajnosti k rešpektu voči prirodzeným hodnotám, v prospech života a rodiny.

viac na: www.sviecka.forumzivota.sk

Chystáme Večery milosrdenstva v šiestich slovenských mestách

17. ročník celoslovenskej kampane Sviečka za nenarodené deti je v plnom prúde. Už tradične v rámci nej chystáme VEČERY MILOSRDENSTVA, ktoré sa tento rok chystajú v šiestich slovenských mestách. Fórum života v spolupráci s miestnymi farnosťami pozýva všetkých, ktorým nie je ľahostajný osud nenarodených detí, aby prišli na tieto chválové stretnutia poďakovať Bohu za dar života, spomenúť si na nenarodené deti a ich rodiny a modliť sa za úctu ku každému človeku od počatia.

„Už minulý rok mali Večery milosrdenstva úžasný ohlas medzi ľuďmi, boli to krásne momenty stíšenia a chvály Boha. Všade žiarili symbolické sviečky s logom kampane Sviečka za nenarodené deti, ktoré si ľudia mali možnosť zakúpiť priamo na mieste a podporiť tak užitočné projekty zamerané na ochranu života, podporu rodiny a konkrétnu pomoc v tejto oblasti. Veríme, že aj tento rok myšlienka Večerov milosrdenstva osloví srdcia ľudí, všetkých srdečne pozývame,“ hovorí Anna Siekelová, hlavná koordinátorka

kampane. Šnúru podujatí tento rok svojím vystúpením podpora Lámačské chvály a chválová skupina F6.

Miesta a termíny Večerov milosrdenstva 2018:

5. novembra o 18.30 hod. Trnava, Kostol Najsvätejšej Trojice (Jezuiti)

9. novembra o 18.00 hod. Prešov, Komunitno-pastoračné centrum sv. Jána Pavla II.

10. novembra o 18.30 hod. Žilina, Kostol Božieho milosrdenstva na sídlisku Hájik

10. novembra o 19.00 hod. Levice, Kostol Ducha Svätého

11. novembra o 18.30 hod. Partizánske, Kostol Božského Srdca Ježišovho

11. novembra o 18.00 hod. Košice, Katedrála narodenia Presvätej Bohorodičky

Budeme radi, ak nám pomôžete šíriť pozvanie na tieto podujatia. Tešíme sa na vás.

zdroj: www.sviecka.forumzivota.sk

2. NOVEMBER

SVIEČKA ZA NENARODENÉ DETI

Je spomienkou
na deti, ktoré zomreli
pri spontánnom alebo
umelom potrate.

Pamätajme
v modlitbách aj na ich
rodičov a tých, ktorí
potraty vykonávajú
alebo podporujú.

Svojím príspevkom
pomáhate
chrániť život
od počatia.

S vašou
pomocou
dokážeme
viac.

www.sviecka.forumzivota.sk

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: partizanske.fara.sk, e-mail: pe.mesto@fara.sk

Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec.

Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.

Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciam.

Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.

Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.